ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 92.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, *26-го Ноября.* — 1846 — *Wilno.* WTOREK, *26-go Listopada.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 20-го Ноября.

Высочайшимъ Приказомъ, 7-го Ноября, назначены: Командиръ Лейбъ-Гвардіи Коннаго Полка, Генералъ-Маіоръ *Ланской 3-й*, въ Свиту Его Императорскаго Величества, съ оставленіемъ въ настоящей должности; Ротмистры того же полка: Полковой Адъютантъ *Анненковъ* и Графъ *Крейцъ*, оба Флигель Адъютантами къ Его Императорскому Величеству, и первый съ оставленіемъ въ настоящей должности.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Капитулу Орденовъ 18-го Октября, Всемилостивѣйшее пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Станислава 2-й степени, Г. *Агрикола*, Главный Директоръ Картинныхъ Галлерей Двора Его Святѣйшества Римскаго Папы.

— Состоящему при Канцеляріи Военнаго Министерства, Коллежскому Совѣтнику *Кукольнику*, Всемилостивѣйше повелѣно быть при Военномъ Министрѣ Чиновникомъ особыхъ порученій.

— Государь Императоръ, въ минувшемъ Августѣ мѣсяцѣ Высочайше изволилъ утвердить правила о постройкѣ города Режицы Витебской Губерніи. Для наблюденія за тамошними постройками, установленъ, подъ Предсѣдательствомъ Уѣзднаго Предводителя Дворянства, особый Комитетъ.

— Государь Императоръ, снисходя на желаніе Симбирскаго Дворянства, соизволилъ, чтобы тамошняя Губернская Публичная Библіотека, именовалась *Карамзинскою*.

— Государь Императоръ соизволилъ на присоединеніе къ Коммисіи, разсматривающей актовые книги Гродненской Губерніи, переводчика, знающаго польскій, русскій, славянскій, латинскій и нѣмецкій языки, съ жалованьемъ по 300 руб. сер. въ годъ.

Извѣстія съ Кавказа.

24 Октября 1846 года.

Генералъ-Лейтенантъ Князь *Бебутовъ* одержалъ, 16-го числа сего мѣсяца, блистательную побѣду надъ *Шамилемъ*, у села Куташи, на границѣ Сѣвернаго Дагестана и земли Акушинцевъ. Важное событіе это сопровождалось слѣдующими обстоятельствами.

Успѣшное устройство Ачхоевскаго укрѣпленія и готовность Чеченскаго отряда къ бою, убѣдили главнаго возмутителя въ совершенной невозможности какой либо удачи на сѣверной покатости Кавказскихъ горъ. Онъ рѣшался испытать счастья въ Да-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 20-go Listopada.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 7-go Listopada, Dowodzący Półkiem Konnéj Gwardyi, Jenerał-Major *Łanskoj* 3, zaliczony został do Orszaku Jego Cesarskiej Mości, a Kapitanowie tegoż Półku: *Annienkow* i Hrabia *Kreutz*, mianowani Flügel-Adjutantami Jego Cesarskiej Mości, a piérwszy z pozostaniem Adjutantem Półkowym.

— Przez Najwyższy Ukaz do Kapituły Orderów, z dnia 18-go Października, mianowany Kawalerem Orderu Św. Stanisława 2-éj klassy, P. *Agricola*, Dyrektor Naczelny Galeryi Obrazów Jego Świątobliwości Papieża.

— Zostającemu przy Kancellaryi Ministeryum Wojny, Radzcy Kollegialnemu *Kukolnikowi*, Najłaskawiéj rozkazano bydź przy Wojennym Ministrze Urzędnikiem do szczególnych poleceń.

— Jego Cesarska Mość w ubiegłym Sierpniu raczył potwierdzić prawidła względem zabudowania miasta Rzeżycy w gubernii Witebskiéj. Dla dozoru nad tameczném budownictwem ustanowiony został, pod prezydencyą Powiatowego Marszałka, osobny Komitet.

— Jego Cesarska Mość przychylając się do prośby szlachty Symbirskiéj, zezwolił, aby mająca się tam otworzyć gubernijalna publiczna biblioteka, nazywała się biblioteką Karamzina.

— Jego Cesarska Mość zezwolił na przydanie do Kommissyi, rozpatrującéj xięgi aktowe w Grodzieńskiéj gubernii, tłumacza umiejącego języki: polski, rossyjski, sławiański, łaciński i niemiecki, z roczną płacą po 300 r. sr.

Wiadomości z Kaukazu.

Dnia 24 października.

Jenerał-Porucznik Xiążę *Bebutow* odniósł 16-go bieżącego miesiąca świetne zwycięztwo nad *Szamilem*, pod wsią Kutaszy, na granicy Dagestanu Północnego i ziemi Akuszyńców. Ważnemu temu wypadkowi towarzyszyły następujące okoliczności.

Pomyślne wybudowanie warowni Aczhojewskiéj i gotowość do boju oddziału Czeczeńskiego, przekonały głównego burzyciela o niepodobieństwie jakiegobądź powodzenia na północnéj pochyłości gór Kaukazkich. Postanowił zatem probować szczęścia w Dagestanie, i zebrawszy w

гестанѣ, и собравъ въ Аваріи многочисленное скопище, до 15.000 человѣкъ простиравшееся, двинулся къ сел. Цудахаръ. Жители этого селенія, въ настоящемъ случаѣ, какъ и всегда, храбро защищались противъ Мюридовъ. За симъ, прежде нежели Генералъ-Лейтенантъ Князь *Аргутинскій-Долгорукій* могъ собрать Самурскій отрядъ, расположенный, по недостатку топлива въ разныхъ деревняхъ между Кумухомъ и Чирахомъ, *Шамиль* вторгнулся въ землю Акушинцевъ, въ надеждѣ возмутить весь край и стать въ ономъ твердою ногою.

При первомъ извѣстіи о движеніи непріятеля, Генералъ-Лейтенантъ Князь *Бебутовъ* выступилъ изъ Темиръ Ханъ-Шуры на встрѣчу его съ частію пѣхоты, двумя дивизіонами Драгунскаго Наслѣднаго Принца Виртембергскаго полка и милиціею. 13-го числа, авангардъ нашъ, подъ командою Генералъ-Маіора Князя *Кудашева*, штыками выбилъ Мюридовъ изъ сел. Аймаки и нанесъ имъ большой уронъ.

Между тѣмъ, *Шамиль*, предполагая, что Князь *Бебутовъ* не въ силахъ его атаковать и что Князь *Аргутинскій-Долгорукій* удержанъ будетъ направленнымъ противъ него *Даніель-Бекомъ*, занялъ крѣпкую позицію у сел. Куташи. Оттуда надѣялся онъ угрозами и лживыми обѣщаніями распространить мятежъ между сосѣдними племенами. Но Князь *Бебутовъ*, убѣждаясь въ необходимости рѣшительныхъ и безотлагательныхъ дѣйствій, соединился съ своимъ авангардомъ, устремился на непріятеля и 16-го числа штурмовалъ его позицію.

Полная побѣда увѣнчала благоразумную отважность Князя *Бебутова*.

Шамиль совершенно разбитъ и едва спасся бѣгствомъ, оставивъ на мѣстѣ 800 убитыхъ, одно изъ бывшихъ при немъ орудій, 21 вьючныхъ зарядныхъ ящиковъ, множество значковъ, 300 плѣнныхъ Мюридовъ и сѣкиру, которую всегда передъ нимъ носили.

Жители ближайшихъ селеній преслѣдуютъ бѣгущее скопище и уже отбили добычу и плѣнныхъ, коихъ мятежники успѣли захватить въ первое время ихъ вторженія. Другихъ подробностей еще не получено; но извѣстно, что *Шамиль* нигдѣ не могъ держаться и 21-го числа скрылся обратно въ Веденъ.

Awaryi liczną bandę, wynoszącą do 15,000 ludzi, ruszył z nią ku wsi Cudachar. Mieszkańcy téj wsi, w razie obecnym, jak i zawsze, walecznie opierali się Miurydom. Następnie, nim Jenerał-Porucznik Xiążę *Argutyński-Dolgoruki* zdołał zebrać oddział Samurski, rozłożony, z powodu niedostatku opału, po różnych wsiach między Kumuchem i Czyrachem, *Szamil* wtargnął do ziemi Akuszyńców, spodziewając się podburzyć kraj cały i znaleść tam silne oparcie.

Za piérwszą wiadomością o poruszeniu nieprzyjaciela, Jenerał Porucznik Xiążę *Bebutow* wyszedł z Temir-Chan-Szury na jego spotkanie, z częścią piechoty, dwóma dywizyonami półku Dragonów Xięcia Następcy Wirtembergskiego i milicyą. Dnia 13-go nasza straż przednia, pod dowództwem Jenerał-Majora Xięcia *Kudaszewa*, wyparła bagnetem Miurydów ze wsi Ajmaki i zadała im znaczną klęskę.

Tymczasem *Szamil* sądząc, że Xiążę *Bebutow* nie jest w stanie attakować go, i że Xiążę *Argutyński-Dolgoruki* będzie wstrzymany przez obróconego nań *Daniel-Beka*, zajął mocną pozycyą przy wsi Kutaszy. Ztamtąd starał się groźbami i kłamliwemi obietnicami rozszerzyć bunt między sąsiedniemi plemiony. Ale Xiążę *Bebutow* przekonany o konieczności stanowczych i bezzwłocznych działań, złączył się z swą przednią strażą, rzucił się na nieprzyjaciela i 16-go przypuścił szturm do jego stanowiska.

Zupełne zwycięztwo uwieńczyło roztropną odwagę Xięcia *Bebutowa*.

Szamil został zupełnie rozbity i zaledwie ocalił się ucieczką, zostawiwszy na miejscu 800 poległych, jedno ze znajdujących się przy nim dział, 21 jaszczyków, mnóstwo znamion, 300 Miurydów jeńcami i topór, który zawsze przed nim noszono.

Mieszkańcy poblizkich wsi ścigają uciekającą bandę i odbili już zdobycz i jeńców, których buntownicy zdołali pochwycić w piérwszych chwilach wtargnięcia. Innych szczegółów dotychczas nie doniesiono; wiadomo tylko, że *Szamil* nigdzie nie mógł się utrzymać i 21-go ukrył się znowu w Wedenie.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Краковъ, 17 Ноября.

Занятіе города Кракова и его округа во владѣніе Его Императорско-Королевско-Апостолическаго Величества Императора Австрійскаго и присоединеніе оныхъ къ Австрійской Имперіи, происходило сегодня слѣдующимъ порядкомъ: Въ 9 часовъ утра, собрались въ зданіи сената мѣстныя начальства гражданскія и военныя. Въ четверть 10-го, Императорско-Королевскій Коммисаръ, Каммергеръ Графъ Деймъ, въ сопровожденіи одного эскадрона, прибылъ изъ Подгуржа, черезъ предмѣстья Казимержъ и Страдомъ, къ сенатскому зданію, у входа коего встрѣченъ былъ Гг. Сенаторами Гошовскимъ и Маѣвскимъ, а на лѣстницѣ, Командующимъ Австрійскими войсками, Фельдмаршаломъ-Лейтенантомъ Графомъ Кастиліоне и Директоромъ Совѣта Управленія Ксенжарскимъ, коими введенъ былъ въ залу, гдѣ Е. П. Фельдмаршалъ Графъ Кастиліоне прочиталъ тотчасъ на Нѣмецкомъ и Польскомъ языкахъ, манифестъ объ упраздненіи вольнаго города Кракова, отъ имени трехъ Покровительствующихъ Державъ, и вслѣдъ засимъ представилъ собравшимся военнымъ и гражданскимъ начальствамъ Графа Дейма, какъ Императорско-Королевскаго Надворнаго Коммисара, которымъ объявлена будетъ высочайшая Его Императорско-Королевскаго Величества воля. За симъ прочитана была на двухъ языкахъ высочайшая грамота, и Г. Надворный Коммисаръ объявилъ начальствамъ, что отнынѣ всѣ государственные акты должны быть приводимы въ исполненіе именемъ Его Величества Императора Австрійскаго; наконецъ пригласилъ начальства соблюдать всѣ постановленія, кои соблюдало понынѣ учрежденное Покровительствующими Дворами военное правленіе, впредь до дальнѣйшаго распоряженія. Въ то же время обнародованъ былъ высочайшій декретъ о таковомъ присоединеніи въ цѣломъ Краковскомъ округѣ, посред-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Krakow, 17 listopada.

Akt zajęcia miasta Krakowa, z jego okręgiem, w posiadłość Jego Cesarsko-Królewsko-Apostolskiéj Mości Najjaśniejszego Cesarza Austryi, i wcielenia na powrót do Monarchii Austryackiéj, odbył się tu dzisiaj w następującym sposobie: O godzinie 9-éj zrana zebrały się wszystkie władze cywilne i wojskowe, w gmachu Senackim. O godzinie kwadrans na 10-tą, JW. Hrabia *Deym*, Cesarsko-Królewski Szambelan i Nadworny Kommissarz, w assystencyi szwadronu kawaleryi, przybył z Podgórza, przez Kazimierz i Stradom, do gmachu Senackiego, u którego głównych podwojów, przyjmowany był przez PP. Senatorów: Hoszowskiego i Majewskiego, na wschodach zaś, oczekiwany przez JW. Cesarsko-Królewskiego Naczelnego Dowódzcę, Feldmarszałka-Porucznika Hrabiego Castiglione i JW. Dyrektora Rady Administracyjnéj Xiężarskiego, i wprowadzony na salę, gdzie zaraz JW. Cesarsko Królewski Feldmarszałek-Porucznik Hrabia Castiglione odczytał w języku Niemieckim i Polskim manifest, objawiający powody zniesienia wolnego miasta Krakowa, w Imieniu Trzech Najjaśniejszych Opiekuńczych Mocarstw, i JW. Hrabiego Deyma, jako mianowanego Cesarsko-Królewskiego Nadwornego Kommissarza, przedstawił wszystkim władzom cywilnym i wojskowym, z oświadczeniem: że im przez usta tegoż urzędnika wola Jego Cesarsko-Królewsko-Apostolskiéj Mości objawioną zostanie. Tu nastąpiło czytanie w dwóch językach Patentu Cesarskiego, a JW. Nadworny Kommissarz oznajmił wszystkim władzom, że odtąd wszelkie akta urzędowe, w imieniu Najjaśniejszego Cesarza Austryi wykonywane być mają; zresztą, aby się trzymały wszystkich tych prawnych formalności, które dotąd pod istniejącą, przez trzy Opiekuńcze Mocarstwa ustanowioną administracyą wojenną, zachowane były, dopóki inne rozporządzenia nie nastąpią. Pod tenże sam czas, nastąpiło urzędowe ogłoszenie patentu, tyczącego się takowego wcielenia, w całym okręgu Krakowskim, przez Kommissarzy

ствомъ участковыхъ коммисаровъ. О семъ торжественномъ занятіи объявлено жителямъ города Кракова, 21 пушечнымъ выстрѣломъ.

Потомъ г нъ Надворный Коммисаръ, при радостныхъ восклицаніяхъ народа, въ сопровожденіи чиновниковъ военнаго и гражданскаго вѣдомствъ, въ торжественномъ шествіи отправился въ каөедральный Соборъ, состоящій на городской площади, въ которомъ совершено было благодарственное молебствіе, и въ заключеніе пропѣтъ гимнъ: „Боже, храни Императора нашего Фердинанда!"

Всѣ войска здѣшняго гарнизона, съ 9 часовъ утра, стояли на городской площади въ парадѣ, и во время молебствія производили ружейную и пушечную пальбу. Послѣ молебствія, г-нъ Надворный Коммисаръ и г нъ Фельдмаршалъ Лейтенантъ Графъ Кастиліоне отправились на площадь, гдѣ войска, отдавъ имъ честь, проходили церемоніяльнымъ маршемъ; послѣ чего, г-нъ Надворный Коммисаръ, въ сопровожденіи эскадрона кавалеріи, возвратился на отведенную ему въ городѣ Краковѣ квартиру.

На обѣдѣ бывшемъ въ тотъ день у Е. П. Фельдмаршала Лейтенанта Графа Кастиліоне, провозглашенъ былъ тостъ за здравіе и благополучное царствованіе Его Величества Императора Австрійскаго и Августѣйшаго Его Дома. Вечеромъ, большая часть городскихъ домовъ, по собственному желанію жителей, была иллюминована.

— Округъ г. Кракова заключаетъ 24 квадратныхъ мили пространства, и 140,000 народонаселенія вмѣстѣ съ городомъ.

Брукъ на рѣкѣ Мурѣ, 16 *Ноября.*

Сегодня, въ 9 часовъ утра, въ церкви Миноритскаго ордена, совершено было при тихомъ торжествѣ бракосочетаніе герцога Бордосскаго съ принцессою Терезіею Моденскою. Тотчасъ послѣ окончанія обряда вѣнчанія, высокая, молодая чета выѣхала, оставивъ 400 флор. для церкви и 1,000 флор. для бѣдныхъ.

Франція.

Парижъ, 17 *Ноября.*

На засѣданіи кабинета 13 с. м, г-нъ Гизо прочелъ министрамъ проектъ отвѣта на длинную ноту лорда Пальмерстона, сообщенную ему за недѣлю предъ тѣмъ маркизомъ Норменби. Отвѣтъ г-нъ Гизо снискалъ одобреніе всѣхъ вообще министровъ, и представленъ Королю на утвержденіе Его Величества.

— Въ *Courrie Francais* напечатано: по существующему обычаю, французское правительство сообщило всѣмъ дворамъ, а въ томъ числѣ и англійскому, о бракосочетаніи герцога Монпансьерскаго. Лордъ Пальмерстонъ не только не отвѣчалъ на это обычнымъ поздравленіемъ, но даже не извѣстилъ о полученіи сего сообщенія.

— Генералъ Ламорисьеръ выѣхалъ изъ Парижа въ Алжиръ, для принятія въ управленіе Оранской провинціи.

— Королева Изабелла прислала Г. Гизо, въ видѣ подарка, портреты свой и инфантины Маріи-Луизы, писанные Испанскимъ живописцемъ Мадразо, также прекрасный образъ Св. Іоанна Предтечи, работы Мурилло. Картины сіи оправлены въ богатыя рамы, на коихъ, въ медальонахъ, находится надпись: „Подарены Королевою г-ну Гизо, 1846."

— Вскорѣ приведутъ изъ Мадрита 20 прекрасныхъ лошадей, предназначенныхъ Королевою Изабеллою въ подарокъ герцогинѣ Монпансье. Кромѣ того, Испанская Королева отправила также прекрасныхъ лошадей герцогамъ Омальскому и Монпансье.

18 *Ноября.*

Г-нъ Гизо, какъ слышно, послалъ вчера отвѣтъ на послѣднюю ноту лорда Пальмерстона. Утверждаютъ, что французскій кабинетъ въ нотѣ этой рѣшительно отвергаетъ требованіе, чтобы герцогъ и герцогиня отказались отъ правъ на испанскій престолъ.

— По послѣднимъ письмамъ изъ Мадрита, тамъ носился общій слухъ, что по нѣкоторымъ извѣстнымъ признакамъ можно предполагать, что Королева Изабелла находится уже въ беременномъ состояніи. Подтвержденіе сего извѣстія было бы лучшею мѣрою къ прекращенію недоразумѣній между лондонскимъ и парижскимъ кабинетами. Графъ Брессонъ ожидаетъ результата новыхъ выборовъ и собранія кор-

okręgowych, a 21 wystrzałów z dział na zamku obwieściły mieszkańcom miasta Krakowa dokonanie tego uroczystego aktu.

Następnie JW. Nadworny Kommissarz, wśród okrzyków radośnych ludu, w assystencyi wszystkich władz cywilnych i wojskowych, poprzedzony od cechów z chorągwiami, w uroczystéj processyi, udał się do kościoła Archi-Prezbyteryalnego Najświętszéj Panny Maryi, w rynku miasta, na solenne nabożeństwo, w końcu którego odśpiewano hymn: „Boże zachowaj Casarza naszego Ferdynanda"

Cały garnizon wojskowy, od godziny wpół do 9-éj, wystąpił w paradzie na placu głównym miasta, i w ciągu odbywającego się nabożeństwa dawał salwę z ręcznéj broni i dział, na zamku stojących. Po odbytem nabożeństwie, JW. Cesarsko-Królewski Nadworny Kommissarz, w towarzystwie JW. Feldmarszałka-Porucznika Hrabiego Castiglione, udał się na rynek, gdzie całe zgromadzone wojsko, oddało mu należne honory, poczém w assystencyi szwadronu jazdy, powrócił do mieszkania obranego w mieście Krakowie.

Na obiedzie danym w tym dniu przez J. W Feldmarszałka Porucznika Hrabiego Castiglione, spełniony był toast, za zdrowie i szczęśliwe panowanie Najjaśniéjszego Cesarza i Króla i Jego Najjaśniejszéj Rodziny. Wieczorem znaczna część Miasta Krakowa, z własnéj chęci mieszkańców, oświetloną została.

— Okręg m. Krakowa ma 24 mile kw. powierzchni, i liczy, razem z miastem, 140,000 ludności.

Bruck nad rz. Murem, 16 *listopada.*

Dziś o godz. 9-éj rano, w kościele Minorytek, odbył się wśród cichéj uroczystości ślub Xięcia Bordeaux z Xiężniczką Teressą Modeńską. Zaraz po ślubie dostojna młoda para wyjechała, pozostawiwszy 400 zł. reń. dla kościoła, a 1,000 zł. reń. dla ubogich.

Francya.

Paryż, 17 *listopada.*

P. Guizot, na radzie gabinetowéj w d. 13-m b. m., odczytał kolegom swoim projekt do odpowiedzi na ostatnią notę Lorda Palmerstona, podaną mu przed tygodniem przez Margr. Normanby. Projekt ten zyskał zupełne zadowolenie wszystkich Ministrów i przesłano go Królowi do potwierdzenia.

— *Courrier Français* pisze: „Według przyjętego zwyczaju, rząd francuzki doniósł wszystkim dworom, a tém samém i angielskiemu, o zaślubinach Xięcia Montpensier. Lord Palmerston nie tylko nie odpowiedział zwykłém powinszowaniem, ale nawet nie doniósł o otrzymaniu zawiadomienia.

— Jenerał Lamoricière wyjechał z Paryża do Algieryi, dla objęcia dowództwa w prowincyi Oranu.

— Królowa Izabella, przysłała w podarunku dla P. Guizot, swój i Infantki Maryi-Ludwiki portrety, pędzla malarza hiszpańskiego, Madrazo, tudzież piękny obraz św. Jana Chrzciciela, pędzla Murillo. Malowidła te są w przepyszuych ramach, na których w medalionach znajduje się napis: *Darowane przez Królowę P. Guizot.* 1846.

— Niebawem nadejdzie z Madrytu 20 przepysznych koni, które Królowa Izabella przeznaczyła w darze dla Xiężny Montpensier. Prócz tego Monarchini hiszpańska przesyła równie piękne konie Xiążętom Aumale i Montpensier.

Dnia 18 *listopada.*

Odpowiedź P. Guizot, na ostatnią notę Lorda Palmerstona, miała być wczoraj odesłaną. Świadomi rzeczy zapewniają, że gabinet francuzki odmawia w niéj stanowczo żądaniu angielskiego, co do zrzeczenia się przez Xięcia i Xiężnę Montpensier praw do korony hiszpańskiéj.

— Według ostatnich listów z Madrytu, obiegała tam powszechnie pogłoska, że wnosząc z pewnych oznaków, Królowa Izabella znajdować się już ma w błogosławionym stanie. Potwierdzenie téj pogłoski byłoby najlepszym środkiem do odjęcia głównego bodźca polemice między gabinetami Londyńskim i Paryzkim. Hr. Bresson czeka tylko jeszcze na rezultat nowych wyborów kortezowych i

тесовъ, а послѣ этого выѣдетъ въ Парижъ на нѣсколько мѣсяцевъ.

— Маршалъ Сультъ былъ третьяго дня у Короля, а потомъ посѣтилъ членовъ кабинета. Сегодня происходилъ совѣтъ министровъ, въ которомъ присутствовалъ и маршалъ Сультъ.

— Изъ Орана отъ 7 с. м. увѣдомляютъ о вторженіи въ эту провинцію Абд-эль Кадера, съ 800 всадниковъ.

— Тунисскій бей прибылъ въ Тулонъ 12 с. м. При выходѣ на берегъ, привѣтствованъ онъ былъ морскимъ префектомъ вице-адмираломъ Боденомъ и множествомъ офицеровъ, у арсенала. Въ то же время выведены были на берегъ лошади, назначенныя въ подарокъ Королю Французовъ.

— Въ *Courrier Francais* утверждаютъ, что Англія протестовала противъ экспедиціи Французовъ въ Мадагаскаръ, не соглашаясь на то, чтобы Франція основывала новыя колоніи на Индѣйскомъ морѣ.

19 *Ноября.*

Тунисскій бей, прибывъ 14 числа изъ Туниса въ Эксъ, посѣтилъ тамъ Королевское мануфактурное училище, поблагодарилъ мѣстное начальство за пріемъ, и отправился въ Авиньонъ, гдѣ имѣлъ ночевать 15 числа. Въ Свитѣ бея находятся: шуринъ его, кавалеръ Раффо, министры: военный и финансовъ, также секретарь, лекарь, три адъютанта, двѣнадцать служителей и 35 музыкантовъ.

— Состояніе здоровья виконта Шатобріана, написавшаго поздравительное письмо къ супругѣ герцога Бордоскаго, возбуждаетъ крайнее опасеніе.

— Въ *Morning-Post* опровергаютъ слухъ о намѣреніи принца Лудовика Бонапарте вступить въ бракъ съ миссъ Бурдетъ Кутсъ.

— Въ журналѣ *Portefeuille* пишутъ, что поѣздка графа Росси въ Римъ отложена.

zgromadzenie się Kortezów, aby potém na kilka miesięcy za urlopem do Paryża wyjechać.

— Marszałek Soult miał onegdaj posłuchanie u Króla, a następnie odwiedził członków gabinetu. Dzisiaj odbywała się rada Ministrów, na któréj Marszałek był obecnym.

— Donoszą z Oranu pod dniem 7-m b. m., że Abd-el-Kader wtargnął do téj prowincyi, na czele 800 jazdy.

— Bej Tunetański wysiadł na ląd w Tulonie 12-go b. m. Prefekt morski, Wice-Admirał Baudin, ze znaczną liczbą oficerów powitał go przy arsenale. Tegoż samego dnia wysadzono na ląd konie, które Bej przeznacza dla Króla Francuzów.

— *Kuryer Francuzki* utrzymuje, że Anglia miała się protestować przeciw wyprawie Francuzów do Madagaskaru, z powodu, że Lord Palmerston nie chce przyzwolić, aby Francya zakładała nowe osady na morzu Indyjskiém.

Dnia 19 listopada.

Bej Tunetański przybył 14-go z Tulonu do Aix, zwiedził tam Królewską szkołę rękodzieł, podziękował władzom za przyjęcie, i udał się do Avignon, gdzie 15-go miał nocować. Orszak Beja składają: jego szwagier, kawaler Raffo, Ministrowie: skarbu i wojny, sekretarz, lekarz, trzech adjutantów, dwunastu służących i 35 muzykantów.

— Zdrowie Wice-Hrabiego Chateaubriand, który właśnie ogłosił w dziennikach list z powinszowaniem do małżonki Xięcia Bordeaux, wznieca wielką obawę.

— *Morning-Post* zbija doniesienie, o mającym jakoby nastąpić związku małżeńskim między Xięciem Ludwikiem Bonaparte a miss Coutts-Burdett.

— Czytamy w Portefeuille, że podróż Hr. Rossi do Rzymu została odroczoną.

Англія.

Лондонъ, 14 *Ноября.*

Во вчерашней газетѣ помѣщенъ списокъ офицерамъ, произведеннымъ въ слѣдующіе чины по случаю празднества рожденія принца Валлійскаго. Генералы: маркизъ Англези, сэръ Георгъ Нугентъ и Томасъ Гросвенорь, произведены въ фельдмаршалы; 13 генералъ-лейтенантовъ произведены въ генералъ-аншефы; 44 генералъ-маіора въ генералъ-лейтенанты, а въ томъ числѣ сэръ Карлъ и сэръ Георгъ Нэпиръ, (послѣдній изъ нихъ состоитъ губернаторомъ въ Синдѣ); адмиралъ сэръ Георгъ Мартинъ, назначенъ адмираломъ флота, съ чиномъ фельдмаршала; — адмиралами краснаго — 4 адмирала бѣлаго флага, въ томъ числѣ сэръ Эдуардъ Кордингтонъ; наконецъ 5 вице-адмираловъ произведены въ адмиралы; 14 контръ-адмираловъ въ вице-адмиралы, 20 капитановъ въ контръ-адмиралы, и 44 коммодора въ капитаны.

— Извѣстно, что агентъ англійскаго правительства, Г. Гудъ, съ нѣкотораго времени началъ было вести переговоры насчетъ заключенія мира между аргентинскою и монтевидеосскою республиками. Уже дѣла клонились къ миролюбивому окончанію, какъ вдругъ въ Лондонѣ получено донесеніе отъ 1 Сентября, сообщающее слѣдующія подробности. „27 Августа, монтевидеосское правительство оффиціально извѣстило англійскаго и французскаго министровъ, что оно готово согласиться на предложенныя ихъ кабинетами условія, относительно улаженія недоразумѣній, существующихъ съ Аргентинскою или Буэносъ Айрескою республикою, но съ тѣмъ, чтобы войска сей послѣдней отступили отъ Монтевидео, которое они осаждаютъ. Когда это сообщено было Буэносъ-Айрескому диктатору, генералу Розасу, и главнокомандующему войсками, генералу Орибе, они съ своей стороны объявили, чтобы немедленно снята была блокада Буэносъ-Айреса, отмѣненіе которой полагаютъ непремѣннымъ условіемъ удаленія аргентинскихъ войскъ изъ Монтевидео. Такъ какъ находящіеся тамъ англійскій и французскій министры не могли согласиться на это безъ разрѣшенія своихъ дворовъ, и какъ самъ агентъ, Г. Гудъ не имѣлъ также необходимаго для сего уполномоченія, то сей послѣдній рѣшился прекратить переговоры и отправиться обратно въ Англію. Отъ всего этого произошло то, что миссія его недостигла предположенной цѣли, не по причинѣ, какъ ложно сообщили нѣкоторые корреспонденты англійскихъ газетъ, Монтеви-

Anglia.

Londyn, 14 *listopada.*

Onegdajsza gazeta umieściła listę oficerów, posuniętych na wyższe stopnie, z powodu uroczystości urodzin Xięcia Walii. Jenerałowie: Margr. Anglesey, Sir Jerzy Nugent i Tomasz Grosvenor, zostali Feldmarszałkami; 13 Jenerał-Poruczników otrzymało stopnie Jenerałów; 44 Jenerał-Majorów, posunięci zostali na Jenerał-Poruczników, a między tymi dwaj bracia: Sir Karol Napier, i Gubernator Sindu, Sir Jerzy Napier. We flocie, Admirał Sir Jerzy Martin, został Admirałem floty (ze stopniem Feldmarszałka); cztérech Admirałów białéj flagi, zostało Admirałami czerwonéj, między tymi: Sir Edward Codrington; nakoniec 5-ciu Wice-Admirałów postąpiło na Admirałów, 20 Kapitanów na Kontr-Admirałów, a 44 komodorów, na Kapitanów.

— Wiadomo, że ajent rządu angielskiego, P. Hood, był od niejakiego czasu zawiązał układy o pokój między Rzecząpospolitą Argentyńską i Rzecząpospolitą Montevideo. Już się rzeczy skłaniały ku pomyślnemu ukończeniu tak długo trwających rozterków, kiedy to doszłe do Londynu wiadomości z d. 1 września, zawierają następne szczegóły. „Dnia 27 sierpnia, rząd Montevideański zawiadomił urzędownie Ministrów angielskiego i francuzkiego, iż gotów jest przyjąć warunki podane przez Wielką Brytanią i Francyą, dla załatwienia nieporozumień trwających z Rzecząpospolitą Argentyńską czyli Buenos-Ayreską, ale wymaga nawzajem, iżby wojska téj ostatniéj odstąpiły natychmiast od Montevideo, które w oblężeniu trzymają. Gdy to było zakomunikowane Jenerałowi Rosas, Dyktatorowi Buenos Ayreskiemu i Jenerałowi Oribe, dowódzcy wojska, ci położyli za warunek ze swéj strony, aby niezwłocznie zdjęta była blokada z przed Buenos-Ayres, a to jako warunek *sine qua non* ustąpienia wojsk Argentyńskich z ziemi Montevideańskiéj. Gdy Ministrowie tam znajdujący się angielski i francuzki, nie mogli własną mocą przystać na to żądanie, i sam ajent, P. Hood, również nie miał potrzebnéj do tego władzy, przeto ten ostatni postanowił zerwać układy i wrócić do Anglii. Wszakże skutkiem tego wszystkiego jest, że jego missya została chybioną, nie jak mylnie donieśli niektórzy korrespondenci gazet Londyńskich, z winy rządu Montevideańskiego, ale jedynie przez upór Dyktatora Rosasa.

деоскаго правительства, а по поводу упрямства самаго диктатора Розаса.

— 4 го с. м., Оксфордскій университетъ праздновалъ трехсотлѣтнюю годовщину своего существованія; ибо 4 Ноября 1546 года, Король Генрихъ VIII даровалъ своему министру, знаменитому Вольсею, грамоту на основаніе сего главнаго училища, которое съ тѣхъ поръ пріобрѣло столь громкую славу.

17 *Ноября.*

Третьяго дня, Королева предсѣдательствовала въ тайномъ совѣтѣ, въ которомъ участвовали принцъ Албертъ и всѣ члены кабинета; за симъ происходилъ министерскій совѣтъ.

— Въ *Standard* сообщаютъ, что посланники трехъ великихъ державъ, имѣли на дняхъ частное совѣщаніе съ Лордомъ Пальмерстономъ.

— Въ *Globe* напечатано письмо изъ Парижа, въ которомъ заслуживаютъ вниманія слѣдующія слова: „Говорятъ, что Лудвикъ Филиппъ писалъ къ Королевѣ Викторіи, прося убѣдительно, чтобы она благосклоннѣе смотрѣла на его дѣйствія относительно бракосочетанія герцога Монпансьерскаго, но Королева такъ раздосадована, что не принимаетъ никакихъ апологій въ этомъ родѣ. За то Лудовикъ Филиппъ съ своей стороны не хочетъ и слышать относительно отреченія Инфантины отъ правъ на испанскій престолъ. А безъ этого не можетъ быть искренняго примиренія. Однако Г. Гизо весьма снисходителенъ къ лорду Норманба на счетъ португальскаго вопроса; но это ни къ чему не поведетъ, потому что сею мѣрою не успѣетъ возстановить довѣрія. Бракосочетаніе герцога Бордосскаго, составляетъ чувствительный ударъ для Лудовика Филиппа; и въ этомъ не льзя не замѣтить вліянія австрійскаго Императора. Ничего болѣе неблагопріятнаго не могло случиться для Лудвика Филиппа, при настоящихъ обстоятельствахъ, какъ ясное представленіе того—на что готова Австрія, если бы дошло дѣло до открытаго разрыва между Англіею и Франціею.

— Въ газетѣ *Times* и другихъ, принадлежащихъ партіи виговъ, напечатаны колкія статьи противъ лорда Брума, который, находясь нынѣ въ Парижѣ, и зная, что посланникъ нашъ, лордъ Норменби не участвовалъ въ аудіенціи при поздравленіи дипломатическимъ корпусомъ французскаго Короля, написалъ къ Лудовику Филиппу письмо съ поздравленіемъ по случаю бракосочетанія герцога Монпансьерскаго. Газеты сіи упрекаютъ лорда Брума въ томъ, что онъ допустилъ себя обмануть французскому двору, который хочетъ снискать въ немъ себѣ защитника въ палатѣ лордовъ. *Standard* защищаетъ достопочтеннаго лорда.

— Въ послѣднемъ Номерѣ періодическаго изданія *Frazer's Magazine*, напечатана важная статья, изъ коей видно, что партія такъ называемыхъ протекціонистовъ, то есть поддерживающая прежнія таможенныя пошлины на зерновый хлѣбъ, желаетъ снова сблизиться съ сэръ Робертомъ Пилемъ, предполагая, что если достопочтенный Баронетъ будетъ снова министромъ, то партія тори опять станетъ поддерживать его. Протекціонисты убѣдились, что одинъ только сэръ Робертъ Пиль можетъ править государствомъ съ надлежащимъ успѣхомъ, и что реформа, введенная имъ по таможенному тарифу, произошла не отъ личнаго распоряженія его, а вслѣдствіе непреодолимыхъ обстоятельствъ.

Италія.

Римъ, 5 Ноября.

Здѣсь все одушевлено радостнымъ движеніемъ, при приготовленіи къ празднику 8-го числа, устроивающемуся, по поводу вступленія Папы во владѣніе Латеранскою Базиликою, который, какъ слышно, будетъ происходить съ большимъ великолѣпіемъ. Общую радость народа усиливаетъ еще та непремѣнная надежда, что въ тотъ же самый день, или наканунѣ, будетъ обнародованъ новый актъ милости Пія IX, относящійся къ разнымъ улучшеніямъ по внутреннему управленію государства. Безчисленное множество иностранцевъ прибываетъ изъ разныхъ странъ; всѣ окна, выходящія на улицу, по которой будетъ слѣдовать церковный ходъ, уже наняты, и нѣкоторыя по безпримѣрнымъ цѣнамъ, преимущественно богатыми Англичанами. Хозяева соревнуютъ въ

— Uniwersytet Oxfordzki obchodził 4 b. m. trzechsetną rocznicę swego założenia, albowiem 4 listopada 1546 r. Król Henryk VIII udzielił swemu Ministrowi, sławnemu Wolsey, patent na założenie téj Głównéj Szkoły, która odtąd tyle się wsławiła.

Dnia 17 *listopada.*

Onegdaj, Królowa przewodniczyła na radzie tajnéj, na któréj byli obecni Xiąże Albert i wszyscy członkowie gabinetu. Poczém nastąpiła rada ministeryalna.

— *Standard* donosi jednocześnie, że Posłowie trzech wielkich mocarstw mieli w tych dniach długie prywatne konferencye z Lordem Palmerston.

— W *Globe* umieszczono list z Paryża, w którym godne uwagi są następne wyrazy: „Mówią, że Ludwik Filip pisał znowu list do Królowéj Wiktoryi, prosząc ją usilnie, iżby z większą wyrozumiałością sądziła jego postępowanie w ostatnich okolicznościach, ale Królowa tak jest zagniewaną, że nie przyjmuje żadnych tego rodzaju wymówek. Ze swojéj też strony Ludwik Filip nie chce słyszeć o zrzeczeniu się przez Infantkę praw do tronu hiszpańskiego. Bez tego zaś nie może być szczerego pojednania. Wszakże P. Guizot jest nadzwyczaj uprzejmy z Lordem Normanby w kwestyi Portugalskiéj, lecz to do niczego nie prowadzi, albowiem nie zdoła wskrzesić raz wygasłéj ufności. Z drugiéj strony, małżeństwo Xięcia Bordeaux jest dotkliwym ciosem dla Ludwika Filipa, nie można w têm bowiem nie widzieć wpływu Cesarza Austryackiego. Nic gorszego nie mogło się zdarzyć Królowi Francuzów w obecnych okolicznościach, gdyż to okazuje, coby uczyniła Austrya, gdyby przyszło do otwartego zerwania stosunków między Anglią i Francyą."

— Gazety stronnictwa Wigów, a między innemi *Times*, zawierają jadowite artykuły przeciw Lordowi Brougham, który będąc w téj chwili w Paryżu, z powodu nieznajdowania się Posła Lorda Normanby na posłuchaniu Ciała Dyplomatycznego z powinszowaniem u Dworu, napisał od siebie do Króla Ludwika Filipa list winszujący małżeństwa Xięcia Montpensier. Gazety te zarzucają Lordowi Brougham, że się dał uwieść przez dwór francuzki, który chce zjednać w nim dla siebie obrońcę w Izbie Lordów. *Standard* przyjął na się obronę szlachetnego Barona.

— Pismo peryodyczne *Frazer's Magazine*, w ostatnim numerze swoim zawiera artykuł wielkiego znaczenia. Daje się zeń postrzegać, że stronnictwo tak zwanych protekcyonistów, to jest obstające za dawnemi opłatami celnemi od zboża, chciałoby się znowu zbliżyć z Sir Robertem Peel, dając do zrozumienia, że jeżeli zacny Baronet znowu zostanie Ministrem, będzie miał Torysów za sobą. Protekcyoniści przekonali się bowiem, że sam tylko Sir R. Peel może rządzić krajem z dostateczną rękojmią, i że reforma, którą w systemacie celnym wprowadził, nie miała nic dowolnego, lecz była wymuszoną niezbędnie przez siłę okoliczności.

Włochy.

Rzym, 5 listopada.

Wszystko tu jest w wesołym ruchu, gotując się na uroczystość d. 8, objęcia w posiadłość Bazyliki Lateraneńskiéj, która jak słychać ma się odbyć z wielkim przepychem. Co jeszcze pomnaża radość ogólną, to nieomylna nadzieja, iż w tenże sam dzień, albo dniem przedtém, ogłoszony zostanie nowy akt łaski Piusa IX, tyczący się różnych ulepszeń w wewnętrznym zarządzie państwa. Niezliczone mnóstwo cudzoziemców przybywa tu różnemi drogami; wszystkie okna wychodzące na ulice, którędy ma orszak przechodzić, najęte już są, niektóre za niesłychaną cenę, mianowicie przez bogatych Anglików. Właściciele domów wyścigają się w ozdobieniu ich stosownie do uroczystości, aby i tym sposobem miłość swą i uwielbienie ku Ojcu św. okazać.

украшеніи своихъ домовъ, соотвѣтственно празднику, дабы и этимъ изъявить свою любовь и преданность къ Его Святѣйшеству.

— Хотя изъ провинцій не получено ни какихъ тревожныхъ извѣстій, однако, кажется, что вражда между партіями болѣе и болѣе усиливается. Приверженцы прежней системы досадуютъ, не имѣя болѣе власти для того, чтобы заставить молчать людей, которые жалуются теперь на ихъ прежніе поступки. Съ другой стороны и нынѣшніе сановники также не всегда бываютъ умѣренны и оскорбляютъ людей, когда слѣдовало бы простить и забыть. Правительству будетъ много заботъ, при успокоеніи умовъ и возстановленіи согласія. Очень негодуютъ на жителей предмѣстія Фаенцы за случившееся тамъ недавно происшествіе: всѣ изъявляютъ желаніе, чтобы они были разселены по разнымъ городамъ, и это предмѣстіе срыто до основанія. Это намѣреніе имѣли уже во время Французскаго владычества, но нашли его неудобоисполнимымъ. — Относительно политическихъ безпокойствъ, можно сказать, что они здѣсь почти совершенно утихли, и есть надежда, что не возобновятся болѣе. Революціонный духъ исчезъ съ начала правленія нынѣшняго Папы, и всѣ опасенія, которыя, можно было имѣть съ другой стороны, вслѣдствіе прямодушія церковнаго владыки оказались совершенно неосновательными. Хотя сначала казалось, что такъ называемая либеральная партія хотѣла извлечь изъ этого пользу, но разглагольствія ея и соблюдаемое ею до сихъ поръ спокойствіе обнаружили, что дѣло идетъ болѣе о кофейныхъ толкахъ, нежели о планахъ новыхъ революцій. Всепрощеніе не осталось безъ вліянія оно; глубоко проникнуло сердца Италіанцевъ, и вотъ одно изъ мнѣній ясно показывающихъ, что касательно политическихъ безпокойствъ можно быть спокойнымъ. Извѣстный Ренци, изъ Римини, который былъ освобожденъ, съ условіемъ, что не будетъ впредь вмѣшиваться въ политическія козни, прибылъ на дняхъ въ Римъ съ объявленіемъ, что нѣкоторые изъ его прежнихъ товарищей намѣрены вновь составить заговоры противъ другихъ государствъ, и что онъ извѣщаетъ объ этомъ, чтобы сдержать свое слово. При такомъ общемъ духѣ, возбужденномъ единственно личностью Папы, можно надѣяться, что ближайшая будущность гораздо безопаснѣе, нежели какъ было прежде.

— По прошенію жителей Гетто, (части города населенной Евреями) о присвоеніи отцамъ имѣющимъ 12 дѣтей, преимуществъ, коими пользуются Христіане, Его Святѣйшество Папа, не только созволилъ на удовлетвореніе этой просьбы, но и приказалъ выдавать изъ казны пособія неимущимъ Евреямъ.

— Lubo żadne niepokojące wiadomości w tych czasach z prowincyi nie nadeszły, zdaje się jednak, że zawziętość między stronnictwy coraz to bardziéj się wzmaga. Zwolennicy dawnego porządku rzeczy, nie mogą tego przeboleć, iż nie mają już władzy w swych rękach, aby przymusić do milczenia ludzi, którzy teraz głośno i śmiało powstają na ich dawne postępki A i z drugiéj też strony nie zawsze zachowuje się miara; i często duch przekory nęci do obrażania, tam, gdziedy tylko przebaczyć i zapomnieć należało. Rząd będzie miał wiele do czynienia, aby uspokoić umysły i przywieść je do pożądanéj jedności. Przeciw mieszkańcom przedmieścia Faenzy, z powodu zaszłych tamże wypadków, panuje tu niechęć powszechna, i tu i ówdzie dają się już słyszeć żądania, aby rozsiedlić ich po różnych miastach, a samo to przedmieście znieść całkiem i z ziemią zrównać. Zamiar ten, miano już niegdyś za czasu rządów francuzkich, lecz wykonanie jego naówczas okazało się bydź niepodobném. — Co do politycznych zaburzeń, te ucichły prawie zupełnie, i jest nadzieja, że się nie ponowią. Duch rewolucyjny zniknął przy samym początku rządów teraźniejszego Papieża, a wszelkie obawy, do jakich z drugiéj strony dawał niejaki powód zbyt łagodny i liberalny tryb postępowania Najwyższéj Głowy Kościoła, okazały się całkiem bezzasadne. Gdyż chociaż zdawało się zrazu, że tak zwane stronnictwo liberalne chciało ztąd ciągnąć dla się korzyści, atoli głośne jego przechwałki w słowach, a ściśle dotąd zachowana spokojność w czynach, dowiodły jasno, iż szło mu raczéj o kawiarniowe rozprawy, niż o plany rewolucyi nowych. Prócz tego amnestya powszechna nie chybiła swojego celu i przemówiła głęboko do serca uczuciowych Włochów; i oto jest jedno ze zdarzeń, które jasno przekonywają, że co się tyczy politycznych zaburzeń, można być zupełnie spokojnym. Znany *Renzi*, naczelnik ostatniego powstania, w Rimini, który otrzymał uwolnienie na słowo honoru, że się nie wda na przyszłość w żadne polityczne knowania, przybył onegdaj do Rzymu z ostrzeżeniem, że niektórzy z jego dawnych towarzyszy, mają znów zamiar przedsiębrać jakieś zamachy przeciwko obcym mocarstwom, i że on, wywiązując się z danego słowa honoru, ma za powinność podać to do wiadomości rządu. Przy takim ogólnym duchu, obudzonym jedynie osobistością Papieża, można mieć niemylną nadzieję, że będziemy się cieszyć na przyszłość trwalszym niż dotychczas pokojem.

— Na prośbę mieszkańców Ghetto (cyrkułu zamieszkanego przez Izraelitów) o nadanie ojcom rodzin, mającym 12-ro dzieci, tychże samych przywilejów, jakich używają Chrześcianie: Ojciec św. nietylko się do tego przychylił, ale nadto rozkazał wydawać wsparcia, dla niedostatnich Izraelitów, z kass publicznych.

Греція.

Аѳины, 1 Ноября.

Принцъ Албертъ Прусскій прибылъ въ Аѳины 26 Октября. Пріѣхавъ на Англійскомъ пароходѣ въ Лукрати, Принцъ отправился сухимъ путемъ въ Коринѳъ, а 30 числа сѣлъ на Французскій пароходъ въ Суніумѣ, посѣтилъ Поросъ и Эгею, и снова возвратился въ Аѳины, откуда намѣревался отплыть 3 го или 4-го Ноября въ сѣверныя страны Греціи.

— Бывшій министръ военный и внутреннихъ дѣлъ, генералъ Лондосъ, на прошедшей недѣлѣ застрѣлился. Сіе происшествіе, весьма рѣдкое въ сихъ странахъ, произвело глубокое впечатлѣніе въ Аѳинахъ. Генералъ Лондосъ, извѣстный своими дѣяніями во время войны за независимость Греціи, былъ родомъ изъ Мореи и владѣлъ значительнымъ имѣніемъ. Онъ вѣжливо обращался со своими подчиненными, и былъ преданъ родственникамъ и друзьямъ. Вообще отличался благородствомъ души и преданностію къ Королю.

— Греческій флотъ получилъ въ нынѣшнемъ году значительное приращеніе, чему причиною служитъ недостатокъ въ хлѣбѣ, ощущаемый во многихъ странахъ Европы. Здѣшній купеческій флотъ состоитъ почти изъ 6000 судовъ, и изъ этого числа 1300 большихъ судовъ станутъ теперь ходить отъ Чернаго до Сѣвернаго Морей. Всѣ эти 1300 судовъ наняты для перевозки хлѣба въ различныя Европейскія земли; и многія, совершивъ уже первое путешествіе, готовятся ко второму. За каждую изъ такихъ перевозокъ платится отъ 4000 до 8000 Испанскихъ талеровъ, и сумму, которую получитъ за это въ нынѣш-

Grecya.

Ateny, 1 listopada.

Xiążę Albert Prusski przybył do Aten, 26-go Października. Xiążę przypłynął na parostatku Angielskim do Lukrati i udał się lądem do Koryntu. Następnie, 30-go października, wsiadł na parostatek francuzki u przylądka Sunium, zwiedził Poros i Egeę i wrócił znowu do Aten, skąd 3-go lub 4-go listopada zamierzał wyjechać na zwiedzenie północnych części Grecyi.

— Jenerał Londos, były Minister wojny i spraw wewnętrznych, zastrzelił się tu przed niewielą dniami. Krok ten, nader rzadki w tych stronach, uczynił w Atenach głębokie wrażenie. Jenerał Londos, głośny ze swoich czynów w wojnie za niepodległość Grecyi, był rodem z Morei i posiadał znaczny majątek. Postępował uprzejmie ze swymi podwładnymi i był wylany dla krewnych i przyjaciół. W ogólności odznaczał się szlachetnością i poświęceniem dla Króla.

— Marynarka grecka nabyła w tym roku nadzwyczajnego wzrostu. Przyczyną tego jest panujący w wielu krajach Europy, brak zboża. Blisko 6,000 okrętów stanowią naszą handlową marynarkę, a z tych 1,300 większych okrętów odbywa podroże od m. Czarnego do m. Północnego. Wszystkie te okręty najęte zostały dla przewożenia zboża do różnych krajów Europy, a wiele z nich, które tę podróż raz odbyły, przygotowują się teraz do drugiéj. Opłata za jedną taką podróż wynosi 4,000 — 8,000 hiszpańskich talarów, i summy, jakie z tego powodu w tym roku wpłyną do Grecyi, obliczają już naprzód na 90 milionów drachm. Marynarze tutejsi sądzą, że się wróciły szczę-

немъ году Греція, опредѣляютъ, по меньшей мѣрѣ, въ 90 милліоновъ драхмъ. По мнѣнію здѣшнихъ моряковъ, къ Грекамъ возвратились счастливыя времена Испанской войны, когда корабли Идріотовъ, на обратномъ пути изъ Европы, возили съ собою, вмѣсто балласта, мѣшки съ деньгами.

śliwe czasy wojny hiszpańskiéj, kiedy okręty Hydryotów za powrótem do Grecyi, przywoziły worki z pieniędzmi zamiast ballastu.

Турція.

Константинополь, 82 *Октября.*

Султанъ отправился вчера въ Никомидію, для осмотра тамошнихъ суконныхъ и шелковыхъ фабрикъ.

— Е. К. В. принцъ Луитпольдъ Баварскій, въ сопровожденіи интернунція графа Штюрмера, былъ, 25 числа, у Султана на прощальной аудіенціи, а вчера, отплылъ со свитою на Австрійскомъ пароходѣ, въ Смирну, откуда отправится въ Египетъ.

— Сюда прибылъ Одиллонъ Барро и, будучи представленъ Султану французскимъ посланникомъ, удостоился весьма вѣжливаго пріема, какъ со стороны сего Монарха, такъ и всѣхъ членовъ турецкаго кабинета. Сверхъ сего говорятъ, что В. Визирь, Решидъ-Паша, подарилъ ему драгоцѣнную вещь.

— 15-го числа происходилъ здѣсь великолѣпный обрядъ открытія новаго военнаго училища, находящагося за предмѣстіемъ Перою, въ присутствіи Султана и турецкихъ сановниковъ.

— Султанъ дозволилъ бывшему Ливанскому князю, Эмиру-Беширу, оставить мѣсто своего изгнанія, Вирапъ-Шехиръ, и поселиться въ Бруссѣ.

— Изъ Требизонда сообщаютъ отъ 13-го Октября, что возмутитель Аджори, Кеаръ-Гуссейнъ, наконецъ пойманъ и имѣлъ быть вскорѣ туда доставленъ.

— Холера распространяется во всѣ стороны. Теперь появилась она въ окрестностяхъ Дамаска и Алеппа. Караванъ богомольцевъ, отправившійся изъ Бухаріи, Герета и Персіи въ Мекку, почти совершенно истребленъ холерою. Когда остатки этого каравана вошли въ Багдадъ, холера немедленно появилась въ этомъ городѣ. Говорятъ, что въ Тегеранѣ умерло отъ холеры слишкомъ 20,000 чел., хотя три четверти жителей выѣхали изъ города. Кромѣ сына и двухъ дядей Шаха, умерло нѣсколько министровъ и генераловъ. Холера свирѣпствовала въ Персіи цѣлый годъ. Города: Мешедъ, Нишапуръ, Себоваръ, Астерабадъ, Ездъ, Керманъ, Гамаданъ, Керманшахъ, Мазендеранъ и Гиланъ, потеряли почти третью часть своего народонаселенія. Городъ Испагань не много пострадалъ, но за то пострадали предмѣстія. Только въ городѣ Азербайджанѣ не было холеры.

Turcya.

Konstantynopol, 28 *października.*

Sułtan wyjechał wczoraj do Nikomedyi, dla obejrzenia tam fabryk sukiennych i jedwabnych.

— Dnia 25, J. K. W. Xiążę Luitpold Bawarski, w towarzystwie Internuncyusza, Hrabiego Stürmer, miał u Sułtana posłuchanie z pożegnaniem, i wczoraj odpłynął ze swym orszakiem, na parostatku austryackim, do Smirny, zkąd się ma udać do Egiptu.

— Przybyły tu niedawno P. Odillon Barrot, przedstawiony był Sułtanowi, przez Posła francuzkiego, i doznał nader uprzejmego przyjęcia, tak ze strony tego Monarchy, jako też od wszystkich członków gabinetu tureckiego. Mówią nadto, że W. Wezyr, Reszyd-Basza, obdarzył go kosztownemi podarunkami.

— Dnia 15 odbyło się tu z wielką okazałością poświęcenie nowéj szkoły wojskowéj za przedmieściem Pera, w obec Sułtana i Dygnitarzy tureckich.

— Sułtan pozwolił byłemu Xięciu Libanów, Emirowi Beszyr, opuścić miejsce wygnania swego, Wirau Shekir, i zamieszkać na przyszłość w Brussie.

— Według doniesień z Trebizondy z d. 13 października, często wspominany buntownik Adżory, Ker Hussein, został nareście ujęty, i niezwłócznie miał tam być dostawiony.

— Cholera rozpościera się coraz w różne strony. Teraz wybuchła w okolicach Damaszku i Alepu. Karawana pielgrzymów z Bucharyi, Heratu i Persyi, udająca się do Mekki, została prawie zupełnie przez cholerę zniszczona. Gdy pozostałe z niéj szczątki weszły do Bagdadu, choroba ta zjawiła się natychmiast w tém mieście. W Teheranie miała wytępić przeszło 20,000 mieszkańców, lubo trzy czwarte ich części opuściły miasto. Prócz syna i dwóch stryjów Szacha, umarło kilku Ministrów i Jenerałów. Cholera grasowała w Persyi rok cały. Miasta: Meszed, Niszabur, Sebzwar, Semnan, Asterabad, Jezd, Kerman, Hamadan, Kermanszah, Mazenderan i Gilan, straciły prawie część trzecią ludności. Same miasto Ispahan nie wiele ucierpiało, bardziej atoli przedmieścia. Jedno tylko miasto Azerbajdżan nie doznało téj klęski.

Сѣв. Амер. Соед. Штаты.

Нью-Іоркъ, 31 *Октября.*

Донесенія изъ главной квартиры генерала Тайлора, въ Монтерей, простираются по 6-е Октября. Изъ нихъ видно, что Американцы при овладѣніи городомъ лишились 500 чел. убитыми и ранеными. Потерю Мексиканцевъ полагаютъ въ 1,000 чел.. Генералъ Тайлоръ намѣренъ былъ, по полученіи подкрѣпленій, выступить противъ Санъ Луи де-Потоуи; это движеніе должны были поддерживать генералы Вудъ и Кеарней; у него было не болѣе 5,000 чел.; Мексиканцы, оставляя Монтерей, подъ начальствомъ генерала Ампудія, имѣли еще 7,000 чел. Поговаривали, что этотъ генералъ отказался отъ своей команды.

— Американская эскадра блокируетъ всѣ западные берега Калифорніи. Коммодоръ Слоатъ занялъ во владѣніе, безъ малѣйшаго сопротивленія, Монтерей (въ Калифорніи). Тоже самое сдѣлалъ, 9-го числа, Коммодоръ Монгомери съ Санъ-Франциско. 16-го Іюля прибылъ англійскій Адмиралъ Сэръ Г. Сеймуръ, на линѣйномъ кораблѣ *Collingwood*, и вошелъ въ дружественныя сношенія съ Американцами. 23-го Іюля отплылъ онъ къ Сандвичевымъ островамъ. 29 числа, Коммодоръ Слоатъ, передавъ команду Коммодору Стоктону, отправился обратно въ Соединенные Штаты. Въ то время вся Верхняя Калифорнія къ сѣверу отъ Санта Барбара, была во владѣніи Американцевъ.

Stany-Zjednoczone Ameryki Północnéj.

Nowy-York, 31 *października.*

Raporta z głównéj kwatery Jenerała Taylor, w Monterey, sięgają do dnia 6-go października. Według tych raportów, Amerykanie przy zdobyciu tego miasta utracili 500 ludzi w zabitych i ranionych. Stratę Mexykanów podają na 1,000 ludzi. Jenerał Taylor, po otrzymaniu posiłków, miał zamiar wyruszyć przeciw San Luis de Potosi, i miał być wspierany przez kolumny Jenerałów Wood i Kearney. Miał tylko 5,000 wojska przy sobie. Mexykanie opuszczając Monterey, pod dowództwem Jenerała Ampudia, liczyli jeszcze 7,000 ludzi. Głoszono, że ten Jenerał miał złożyć dowództwo.

—Całe zachodnie wybrzeże Kalifornii blokowane jest przez eskadrę amerykańską. Kommodor Sloat zajął w posiadanie, bez żadnego oporu, Monterey (w Kalifornii). Toż samo nastąpiło d. 9 przez Kommodora Montgomery w San Francisco. Dnia 16 lipca przybył angielski Admirał Sir G. Seymour, na okręcie liniowym *Collingwood*, na tameczne wody, wszedł w przyjacielskie związki z Amerykanami, i dnia 23 lipca odpłynął do wysp Sandwichskich. Dnia 29 Kommodor Sloat, zdawszy dowództwo Kommodorowi Stockton, udał się z powrótem do Zjednoczonych-Stanów. W owéj chwili, cała wyższa Kalifornia, na północ od Santa Barbara, była w posiadaniu Amerykanów.

— Въ Нью-Орлеанской газетѣ напечатано: Утверждаютъ, что послѣ заключеннаго перемирія, Мексиканскія войска произвели внезапное нападеніе на Американцевъ, которое однако кончилось пораженіемъ первыхъ.

— Въ *Morning-Chronicle* напечатано: Соединенные Штаты держатся, въ отношеніи мексиканской войны, такой политики, которая лишаетъ всякой надежды на миролюбивое окончаніе недоразумѣній. Прежде генералъ Тайлоръ щадилъ Мексиканцевъ, желая убѣдить ихъ въ томъ, что Американцы подняли оружіе не противъ ихъ, а—единственно противъ правительства. Съ этою цѣлію они не прибѣгали къ военнымъ налогамъ, и даже за съѣстные припасы, доставлявшіеся войскамъ, платили наличными деньгами. Но замѣтивъ, что это мнимое великодушіе американцевъ, не въ—силахъ заставить мексиканскій народъ къ измѣнѣ отечеству, президентъ Полкъ предписалъ нынѣ генералу Тайлору, чтобы онъ подвергъ всѣмъ ужасамъ войны даже мирныхъ жителей, обложилъ ихъ контрибуціею, и заставилъ ихъ, посредствомъ самыхъ насильственныхъ мѣръ, къ оставленію своего правительства. Однако слѣдуетъ ожидать, — присовокупляютъ въ этой газетѣ,—что мѣра эта произведетъ послѣдствія, совершенно противныя тѣмъ, которыхъ ожидаетъ американскій кабинетъ. Вмѣсто того, чтобы быть нейтральными и равнодушными зрителями, Мексиканцы возстанутъ дружно противъ врага, коль скоро онъ, не ограничиваясь веденіемъ войны противъ правительства, начнетъ угнетать мирныхъ и невооруженныхъ жителей. Чѣмъ болѣе Американцы углубляются во внутрь непріятельской земли, тѣмъ болѣе они подвергаются неминуемой опасности.

— Съ Виннебагскими Индѣйцами заключенъ трактатъ, по силѣ коего они уступили Американцамъ землю въ Іовѣ за 190,000 долларовъ.

Мексика.

Мексика, 29 *Сентября*.

Ежедневно болѣе и болѣе открывается для Мексики невозможность вести войну съ Соединенными Штатами, однако не смотря на это совершенно не видно расположенія къ заключенію мира. Сантана прибылъ сюда 14 т. мѣсяца, въ годовщину освобожденія Мексиканской республики, желая такимъ образомъ отнять у своего въѣзда видъ личнаго торжества, и чтобы публичныя празднества совершены были не для него. Онъ непринялъ званія президента, которое возложенно временно на генерала Саласа, но удержалъ только за собою главную Команду надъ войсками, и занимается исключительно военнымъ вооруженіемъ будто бы для отраженія Американцевъ, въ самомъ же дѣлѣ для упроченія своей власти.—Временное правительство разрѣшило наборъ въ 30,000 чел. Городъ Пуэбла на собственный свой счетъ сформировалъ цѣлый пѣхотный полкъ, другія города послѣдовали сему примѣру, такъ что вскорѣ армія получитъ возможность начать наступательныя дѣйствія.

— Послѣднія извѣстія полученныя въ Англіи изъ Мексики сообщаютъ, что президентомъ Республики избранъ временно генералъ Алмонте, а главнокомандующимъ войсками генералъ Сантана. Министръ финансовъ, Гомезъ-Фаріясъ, уничтожившій договоръ, заключенный г-мъ Мурфи съ англійскими банкирами, удаленъ и на его мѣсто назначенъ Г. Гаро-и Томересъ, который тотчасъ утвердилъ помянутый договоръ и велѣлъ привести оный въ исполненіе.

— Dziennik *Nowo Orleański* donosi, że zaraz po zawarciu zawieszenia broni, wojsko amerykańskie niespodziewanie napadnięte zostało przez Mexykanów, którzy jednak za swe wiarołomstwo klęską ukarani zostali.

— W *Morning-Chronicle* piszą: ,,Stany-Zjednoczone trzymają się w wojnie Mexykańskiéj polityki, która odejmuje wszelką nadzieję polubownego załatwienia nieporozumień. Dotąd Jenerał Taylor starał się oszczędzać Mexykanów, chcąc ich przekonać, że Amerykanie dobyli miecza nie przeciwko nim samym ale jedynie przeciw ich rządowi. W tym celu nie nakładał kontrybucyi wojennych i nawet za żywność dla wojska dostarczaną, gotówką płacić rozkazał. Ale widząc, że ta mniemana wspaniałomyślność Amerykanów, nie może skłonić ludu Mexykańskiego do zdrady przeciwko własnéj ojczyznie, Prezydent Polk posłał teraz rozkaz Jeneralowi Taylor, wystawić na wszystkie okropności wojny nawet spokojnych mieszkańców, nałożyć na nich kontrybucye w pieniądzach i żywności, i zmusić ich, za pomocą najgwałtowniejszych środków, do opuszczenia strony swego rządu. Jednakże trzeba się spodziewać— dodaje taż gazeta,— że ten krok sprawi skutek zupełnie przeciwny temu, jakiego oczekuje gabinet amerykański. Zamiast pozostania neutralnymi i obojętnymi widzami, Mexykanie powstaną w massie przeciw nieprzyjacielowi, skoro ten, nie przestając na prowadzeniu wojny przeciwko rządowi, zacznie uciskać spokojnych i bezbronnych mieszkańców. Im bardziéj Amerykanie zapuszczają się w głąb nieprzyjacielskiéj krainy, tém więcéj narażają się na niechybną zgubę."

— Z Indyanami pokolenia Winnebago zawarty został traktat, mocą którego odstąpili Unii swój kraj w Jowa, za 190,000 dollarów.

Mexyk.

Mexyk, 29 *września*.

Codziennie wykazuje się coraz bardziéj niemożność Mexyku prowadzenia wojny ze Stanami-Zjednoczonemi; pomimo to nie widać tu wcale skłonności do zawarcia pokoju. Santa-Anna odbył tu swój wjazd d. 14 b. m., w rocznicę ogłoszenia niepodległości Rzeczypospolitéj Mexykańskiéj, chcąc tym sposobem powrótowi swemu odjąć pozór osobistego tryumfu, aby uroczystości publiczne odbyły się nie dla niego samego. Nie przyjął on prezydentostwa, które tymczasowo sprawuje Jenerał Salas, ale zatrzymał tylko naczelne nad wojskiem dowództwo, i zajęty jest całkiem uzbrojeniami wojennemi, niby dla dania oporu Amerykanom, rzeczywiście zaś dla ustalenia swéj własnéj władzy. Rząd tymczasowy postanowił natychmiast zaciąg 30,000 wojska. Miasto Puebla wystawiło własnym kosztem cały półk piechoty; inne miasta poszły za tym przykładem, tak, że armia wkrótce będzie w stanie działać zaczepnie.

— Odebrane w Anglii ostatnie wiadomości z Mexyku, donoszą, że Prezesem Rzeczypospolitéj *tymczasowo* obrany został Jenerał Almonte, a wodzem naczelnym wojsk Jenerał Santa-Anna. Minister skarbu, Gomez Farias, który unieważnił konwencyą zawartą przez P. Murphy z wierzycielami angielskimi, został usunięty i zastąpiony przez P. Haro y Tomerez, który natychmiast rzeczoną konwencyą potwierdził i w wykonanie ją wprowadzić zalecił.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Глюксберга — Печ. позвол. 26 го Ноября 1846 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*